

अनास् वि० आस्यते निरास्यते जीवनमनेन आ+अस-क्षेपे करणे क्तिप् आः सुखं नास्ति तत् साधनत्वेनास्य । आस्य-
व्यापारशब्दरहिते । “अनासोदस्रूय” इति ऋ० ५, २८,
१०, “अनासः आस्यरहितानि तद्वापारशून्यानीति” भा० ।
अनासिकि ङि० नास्ति नासिकाऽस्य । भग्ननासिके विवृत
नासिके च ।

अनास्या स्त्री आ+स्या-अङ् आस्या आदरः अभावार्थे
न०त० । अनादरे । “स्त्री पुमानित्यनास्यैषा वृत्तिं हि
महितं सतामिति” कुमा० “अनास्यया स्तनकरप्रसा-
रिणीमिति” नैष० । न०ब० । आदररहिते वि० ।

अनास्थान वि० आस्थीयतेऽस्मिन् आ+स्था-आधारे ल्युट्
आस्थानोभूतदेशः न०त० । आस्थानायोग्ये जलादौ ।
“अनारम्भणे तद्वीरयेयामनास्थाने” इति ऋ० १, १६, ५ ।
आस्थानं सभा । तच्छून्ये च ।

अनास्ताव आ+स्तु-वेदे षञ् न०ब० । क्षेत्ररहिते । लोके तु
अप् अनास्ताव इति । “तेषामसि त्वसुत्तमसनास्तावमरोगण-
मिति अथ० २, ३, २ ।

अनाह पु० नह-वञ् न०त० । मलादिवन्धाभावोपलक्षिते-
ग्रहणीरोगे ।

अनाहत न० आ-हन-भावे क्त आहतं छेदो भोगो वा न०
ब० । छेदभोगादिरहिते नवीने वस्त्रे । तन्वशास्त्रे
प्रसिद्धे हृदयस्थिते सुषुम्णामध्यस्थे द्वादशदलपद्मे “शब्दो
ब्रह्ममयः, शब्दोऽनाहतो यत्न इत्यते अनाहताख्यं तत्
पद्मं मुनिभिः परिकीर्तितमित्युक्तलक्षणे । नाभिस्थं मणिपूरं
चक्रं वर्णयित्वा “तदूर्ध्वोऽनाहतं पद्मसदृशदालयसन्निभम् ।
कादिठान्ताक्षरैरर्कपत्रैश्च समधिष्ठितम् । तन्मध्ये वाण-
लिङ्गन्तु स्थायितुसमप्रभम् । आनन्दसदनं तत्तु पुरुषाधि-
ष्ठितं परमिति” तन्त्रसारे उक्तम् । अस्मिन् पक्षे च आह-
तमाघातः कण्ठतात्वाद्यभिघातः तच्चास्ति साधनत्वेनास्य
तादृशः शब्दः अस्मास्ति अर्थ आदित्वात् अच् । अना-
हतशब्देन च परा, पश्यन्ती, मध्यमा, वैखरीतिप्रसि-
द्धानां वाग्दत्तीनां मध्ये मध्यमा वाक् कथ्यते तस्याश्च
हृदयपद्मे कण्ठादिस्थानमनाहत्यैवोत्पन्नत्वाद्नाहतत्वम्
अधिकं मध्यमाशब्दे वक्ष्यते । व० । आघातरहिते
वस्तुमात्रे वि० ।

अनाहार पु० न आहारः अभावार्थे न०त० । भोजनाभावे
“अनाहारेणात्मानं तव द्वारि व्यापादयिष्यामीति”
हितो० । “अनाहारेण देहिन” इति पुरा० ।

अनाहार्य वि० आहार्यः कृतिमः आहरणीयश्च न०त० ।

अकृतिमे स्वाभाविके, आहरणीयमिदं च ।

अनाहिताग्नि पु० न आहितः अग्नयेन । विधिना अकृता-
ग्न्याधाने निरग्नौ द्विजभेदे । “योऽनाहिताग्निः शत-
शुरयज्वा तु सङ्क्षयु” इति मनुः । “अनाहिताग्निश्रुतेर्चेति”
कात्या० ४, १, २८, “अनाहिताग्नेरपि पिण्डपितृयज्ञः
श्रूयते” इति तद्वाख्या सा च श्रुतिस्तत्रैव दर्शिता “अ-
यनाहिताग्निना कार्यं इति” “यदि स दर्शाङ्गं स्यात्
अनाहिताग्ने दर्शपौर्णमासाभावाच्च श्रूयेतेति” तद्वाख्या ।

अनिकेत पु० नास्ति निकेतः नियमेन निवासो यस्य व० ।
नियतनिवासशून्ये परित्राजके । “अग्निरनिकेतः स्थान्मुनि
सूक्तप्रलाशन” इति “अग्निरनिकेतः स्यादुग्राममन्त्रार्थ
माश्रयेदिति” च मनुः “अनिकेतः स्थिरमतिरिति” गीता
अनिकेतनोऽप्युक्तार्थः ।

अनिक्षु न० न इक्षुः सादृश्ये, अप्राशस्ये वा न०त० ।

इक्षुसदृशे गुडहेतौ (नटा) इति ख्याते काशभेदे ।

अनिगीर्ण वि० न निगीर्णः । अनपङ्क्तुभेदे, “विषयस्थानि-
गीर्णस्थान्यतादात्म्यप्रतीतिवत् सारोपा स्यादिति” सा० द० ।
(अनिगीर्णस्य) अनपङ्क्तुभेदस्य (विषयस्य) आरोपविषयस्य
आरोप्यमाणस्य, (अन्यस्य) आरोपान्वयस्य तादात्म्यभेद-
स्तत्प्रतीतिवत् तद्बोधसाधनं वृत्तिः सारोपा लक्षणेति
तदर्थः यथा अश्वः श्वेतो धावतीत्यादौ श्वेतगुणवानश्वोऽन-
पङ्क्तुभेदः सन् स्वसमवेतश्वेतगुणतादात्म्येन प्रतीयते इत्य-
तस्तत्र सारोपा लक्षणा ।

अनिच्छा स्त्री न इच्छा अभावार्थे न०त० । इच्छाभावे
“स्मृतमनिच्छां विवरीतुस्तुष्टकामिति नैष० । “चरेत्
सान्त्वनं कच्छं प्राजापत्यमनिच्छयेति” मनुः ।

अनित्य वि० न नित्यः । नश्वरे, जन्ये च । “नित्याऽनित्या च
च सा द्वेधा नित्या स्यादणुलक्षणा । अनित्या तु तदन्या-
स्यादिति” भाषा० । “यदि नित्यमनित्येन निर्मलं मलवा-
हिना । यशःकायेन लभ्येतेति” हितो० “रजस्वलमनित्यञ्च
भूतावासमिमं त्यजेदिति” मनुः । अस्थिरे “अनित्योविजयो
यस्मात् इत्यते युध्यमानयोः । पराजयश्च संप्रामे तस्मादुद्युक्तं
विवर्जयेदिति” मनुः । कृताकृतप्रसङ्गि नित्यं विरोधे न०त० ।
कृताकृतप्रसङ्गशून्ये वैकल्पिके, “समासान्तविधेरनित्यत्वमिति”
पा०भा० । यावदाश्रयमवस्थानायोग्ये, “वर्णे चानित्ये” इति
पा० । अव्यवस्थिते, (यावदाश्रयमदनवस्थिते) “इह खलु
द्रव्यं व्यवस्थितं न रसादयः, यथा आमे फले, ये रसादयस्ते